

ਐਸਐਸ ਸੁਧਾਲਕਰ ਜੇ.

ਨੰਦ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 2381-ਸੀ

1999 ਦੇ RSA ਨੰਬਰ 1791 ਵਿੱਚ

26 ਮਈ, 2000

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 — S.10—*Res judicata*—ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਸਟੇਅ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ — ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਕੀ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਸਟੇਅ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ — ਹੋਲਡ, ਹਾਂ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਰਜ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਐਸ.ਸੀ. 993, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਕੁਝ ਸਟੇਅ, ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਂ ਰਿਸੀਵਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾ ਕਰਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਕ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਨਵੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਿਜ਼ੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇ ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ। ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 2 ਜੂਨ, 1999 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਿਆ। ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ 2000 ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਕੀਲ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਅਰਜ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸਟੇਅ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 11)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਅਰਵਿੰਦ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਿਨੀ ਮਿੱਤਲ, ਸ੍ਰ.

ਆਰ ਸੀ ਸੇਤੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਨੀਸ਼ ਸੇਤੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

5.5. ਸੁਧਾਲਕਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਹੰਤ ਅਤੇ ਮੋਹਿਤਮੀਮ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ 2 ਜੂਨ, 1999 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ

ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 28 ਸਤੰਬਰ 1999 ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲਾ 23 ਮਾਰਚ, 2000 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 27 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 2000 ਦੇ ਸੀ.ਐੱਮ. 2268-ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2000 ਦੀ ਤਰੀਕ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000। ਉਕਤ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਸ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1999 ਦੇ ਸੀ.ਐੱਮ. 6541 ਨੂੰ ਚਲਾ ਕੇ ਸਟੇਅ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਐਨਆਰਐਫ, ਇਸ ਲਈ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਜੁਝਾਨੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ, ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ.ਐੱਮ. 2381-ਸੀ ਆਫ 2000 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਚ ਸਟੇਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(5) ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਠਹਿਰਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1999 ਦੀ ਸੀ.ਐਮ. 3331-ਸੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਡਿੱਠ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਬਾਥਨੀ ਸਿਆਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਾਥਨੀ ਮਸਤਾਨਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1) ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 5 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

(8) *ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (2) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਆਇਕਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਕੁਝ ਸਟੇਅ, ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਂ ਰਿਸੀਵਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(1) AIR 1954 AP 40

(2) AIR 1964 SC 993

ਅਤੇ, ਬੇਸ਼ਕ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਤਮ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਨਵੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੁੜ-ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ: ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਫਾਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਾਲੇ ਨੂੰ "ਘੜੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਲਗਾਉਣ" ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹੀ ਅਦਾਲਤ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ *ਰੈਜ਼ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ* ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇੱਕੋ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹੀ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ *ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਵੇ*। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇ, *ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ* ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ।

(9) ਬਾਇਨੀ 71 ਐਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਬਨੀ ਮਸਤਾਨਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ 31 ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਅਰੁਣ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਮਹਿੰਦਰਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ)* ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *res judicata* ਦੀ

ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਨਵੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 457 (ਐਚ.ਐਸ. ਬਫੇਦੀ, ਜੇ.)

(10) ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਰਾਜੂ ਰੇਡਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ।

(11) ਇੱਥੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਹਿਸ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਮਾਮਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਕੇਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 2 ਜੂਨ, 1999 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। . ਜਦੋਂ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ 2000 ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਕੀਲ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਰਜ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਟੇਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਅਦਾਲਤੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ : ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੁਣ ਮਾਮਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

(12) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 8 ਮਈ, 2000 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਕੱਰਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਚ.ਐਸ.ਬੇਦੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਸ ਗਰਗ ਜੇ.ਜੇ.

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2000 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 5053

6 ਜੂਨ 2000 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਐਕਟ, 1994 - ਐੱਸ. 99—ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2000
—ਐੱਸ. 99(l)(a) ਅਤੇ (b)—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਕਲਾਮ 243(ਸੀ)(2) ਅਤੇ 243(ਸੀ)(3)-
1998 ਦਾ 5 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ—

(3) ਜੇ.ਟੀ. 1997 (1) ਐਸ.ਸੀ 486